

1. V dětství jsem na každém kroku slýchal,
abych vždy a všude pravdu říkal,
čas od času byla za ni pochvala,
ale mnohem častěji jsem pykal,
krásné je žít s otevřenou náručí,
každá nová modřina však poučí,
že je třeba užívat ji s rozvahou,
a tak jsem si prostě zvykal.

2. Svět kolem se tvářil celkem nevinně,
ale opít rohlíkem se nedal,
až dočet' jsem se, že je pravda ve víně
a dlouho tu knihu k očím zvedal,
pak sehnal jsem takhle v půli prosince
baculatej demižónek Vavřince
a s kamarádem odnaproti z baráku
na dně pravdu usilovně hledal.
R: Teď (pak) volám: království za tabletu algeny
a za sklenici studené vody,
proč má vizáž doznala proměny,
jó, to jsem asi někde potkal schody,
přišel jsem v jednu, ve dvě nebo v půl třetí,
marně svádím souboje s pamětí
a permoníci v zátylku sbírají laciné body.

3. Zalíbilo se mi pravdy hledání
a začal se k němu vracet,
někdy z toho vzešlo tvrdé utkání
se statí zákona 120,
pravda sice v alkoholu nebyla,
zřejmě sama z mého nitra prýštila,
a tak přítelíčků začlo zvolna ubývat
a často přistál pod nohama klacek.

4. Pravda totiž mívá různé dopady,
třebaže jde jen o pouhou větu,
horší je, když věty staviš do řady,
ať už při víně či při fernetu,
naštěstí za dva čtyři hrubého
nelze dozrát v příliš pravdomluvného,
a tak aspoň o čtvrtletních prémiech
vytmavím to hned celému světu.
R: + [: a permoníci v zátylku sbírají laciné body ... :]